

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 7. veljače 2010.

[\(Video\)](#)

Božji poziv

Draga braćo i sestre!

Liturgija ove pete nedjelje kroz godinu predstavlja nam temu Božjeg poziva. U divnom viđenju, Izaija se našao pred licem tri put svetoga Gospodina i obuzet je velikim strahom i dubokim osjećajem svoje nedostojnosti. Ali serafin čisti njegova usta žeravom i briše njegov grijeh te on, osjetivši se spremnim odgovoriti na poziv, kliče: "Evo me, mene pošalji!" (usp. Iz 6,1-2.3-8). Isti slijed osjećaja prisutan je i u izvješću o čudesnom ribolovu, o kojem govori današnji ulomak iz Evanđelja. Pozvani od Isusa baciti mreže, usprkos tome što čitavu noć nisu ništa ulovili, Šimun Petar i drugi apostoli, povjerovavši u njegovu riječ, uloviše mnoštvo riba. Pred tim čudom, Šimun Petar se ne baca Isusu u zagrljaj kako bi time izrazio radost zbog neočekivanog ulova, već se, kao što izvješćuje evanđelist Luka, baca pred njegove noge govoreći: "Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!" (usp. Lk 5,10). Nato ga Isus počeo bodriti: "Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!"; i, ostavivši sve, on pođe za njim.

Pavao također, podsjećajući da je bio progonitelj Crkve, govori kako je nedostojan zvati se apostolom, ali priznaje da je milost Božja učinila u njemu čuda i, usprkos vlastitim ograničenjima, povjerila mu zadatak i čast propovijedati evanđelje (usp. 1 Kor 15,8-10). U ta tri iskustva vidimo kako istinski susret s Bogom potiče čovjeka prepoznati vlastito siromaštvo i nedostojnost, vlastito ograničenje i vlastiti grijeh. Ali, usprkos toj krhkosti, Gospodin, bogat milosrđem i oproštenjem, preobražava čovjekov život i poziva ga slijediti. Poniznost koju su posvjedočili Izaija, Petar i Pavao poziva sve one koji su primili dar Božjeg poziva da se ne usredotočuju na vlastita ograničenja, nego da svoj pogled čvrsto upru u Gospodina i na njegovo iznenađujuće milosrđe, kako bi obratili

srce i nastavili, s radošću, "ostavljati sve" zbog Njega. On, naime, ne gleda ono što je važno za čovjeka: "čovjek gleda na oči, a Jahve gleda što je u srcu" (1 Sam 16,7), ljude, istina, siromašne i slabe, ali koji vjeruju u Njega i postaju neustrašivi apostoli i navjestitelji spasenja.

U ovoj Svećeničkoj godini, molimo Gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju i da oni koji osjete Gospodinov poziv slijediti ga, nakon potrebnog razaznavanja poziva, znaju odgovoriti velikodušno, ne uzdajući se u vlastite snage, nego otvarajući se djelovanju milosti. Na osobit način, pozivam svećenike da ožive svoju velikodušnu raspoloživost odgovoriti svakoga dana na Gospodinov poziv istom onom poniznošću i vjerom kojom su to učinili Izaija, Petar i Pavao.

Svetoj Djevici povjeravamo sva zvanja, osobito ona za redovnički i svećenički život. Neka Marija u svakom probudi želju izgovoriti vlastiti "da" Gospodinu s radošću i punim predanjem.

Nakon Angelusa:

Danas se u Italiji slavi Dan života. Rado se pridružujem talijanskim biskupima i njihovoj poruci na temu "Snaga života, izazov u siromaštvu". U sadašnjem razdoblju gospodarskih teškoća, još se dramatičnijim pokazuju oni mehanizmi koji, rađajući siromaštvo i stvarajući snažne društvene nejednakosti, ranjavaju i povrjeđuju život, pogađajući prije svega najsiromašnije i najranjivije. Ta situacija, stoga, potiče promicati cjeloviti ljudski razvoj kako bi se pobijedila bijeda i potreba i prije svega podsjeća kako čovjekov cilj nije blagostanje, već sam Bog i da ljudski život treba braniti i jačati u svim njegovim stadijima. Nitko, naime, nije gospodar vlastitoga života, već smo svi pozvani čuvati ga i poštovati, od trenutka začeca pa do prirodne smrti